

Studentská aneb Balada o římském právu

Studentská aneb Balada o římském právu

Autor: Emil Sedmák - přežďávka Derby

Hukot v ušech, bolest v hlavě,
chmurná noc přešerná křavě.
Horké želo, zplihlé vlasy,
v mozku blesk? Iť? asi.
Zrak pohaslí, bledí líc,
v knize pojímá na tisícce.

Pravá matka: "Milý synu,
utrpej mý, žalem hynu!
V mladým věku není zdravo,
takhle dít se římské právo!
Od věčera ušebnici,
jedinou mě společnici!"

"Neruč mýmo! řasně zjitra
třkou zkoušku dítím ztra!
Z dýjin stětu, ba i přeřva,
zařlých epoch dývně slřva.
Křlovstvř a republika
v paměti mi slabě blikě.
Mocnou řři principětu
střhě rozpad v dominětu.
Do světně dvěstě strěnek
probrat musě tvěj syn Janek."

Chlapec zmlkl, shrben sedě,
jako přeěťm do skript hledě.

~~~~~

Nad obzorem řsvit zřřř,
venku jezdě popelřři.
Lidské šon za denně pracě,
vědně rytmus městu vracě.
Hěejivěmu slunci cizě
noňně stěny v děli mizě.

~~~~~

řena stěř? slzu z oka,
Jan dopěj? tět? mocca.
Pak se zvedě, bere taěku,
k povzbuzeně deset přeěkě.
"Tak jdu na to, drahě měti!"
Nohama věak divně klěť?

Vdova Janka podepěř?
hlas jě v hrdle oduměř?
"Nikam nechoě, jen buě doma!
Poěkě jeěť? starě Rěma!
Pod oěima tmavě kruhy
svěděě ti pro terměň druhě.
Do postele si hned lehni
a uě sebou ani nehni!"

Jan odměť? přeědlo loň?
"Dalěě terměň neně moň?
Dnes měm přeějěť na fakultu
poklonit se řřma kultu!"

Kdyě měma dotaz vyslově,

tu Jenda zpěv má odpověď:
"Však proč musím nervy mužit?
Začal jsem se pozdit užit.
Nehovořím o tom snadno,
ale couvnout není radno.
V blízkosti pro mě krutá bitva
podrobně svou duši pít.
Obstojím-li v krutém boji,
vnitřní rýha doba zhojí."

Jenže dvě je odemýk,
za ně máte třeba vzlyk.
Vyjde z domu na ulici,
smutek nechal ve světnici.
Po chodníku rychle kráčí,
ve tvůh se březe zraží.
K budově právě chvatně mých,
svědomí zle chlapce tich.
Rozrušeně kouká dšmku,
zapomněl na maminku.

Janek stěle včce spěch,
již je vidět koly stěcha,
zběv jenom křivovátka.
Pravdu měla Jendy matka,
radila mu zřstat v byt!

Osud-ryb je prostě el sřt,
zachytil v nich řivot synka.
Na silnici lež dšmka.
Pod autem mrtv třlo,
kter pšece dřl řřt chtřlo!
Ze zkouřky měl mnoho strachu,
teř spořřvř student v prachu.

Tu je, co se vlastně stalo,
jak se vřechno odehrřlo?
Drřřc lůlku zapřlenou,
neřekal Jan na zelenou.
Ani nebezpečně zořil,
před nřklačřřk rovnou vkrořil.
Přřt tun kovu hocha drřř,
uvřzl ve spřrech smřti.
Mřm řekli potom trpce,
ře dotlouklo jeho srdce.

Strãlivř to byla řřna,
zasazenř vdovř zřřna.
Zlomenř a opuřřnř,
zoufala si starř řena.
Pod skalnatřm, přřřřřm srřzem
plamen řitř zhasl řřzem.

Matku v řernou rakev dali,
vedle syna pochovali.
Od řivřch, co chladně mřře,
oba mrtvř dřřl křře.

~~~~~

Tento přřřřh baladickř
znř snad trochu ironicky.
Plyne z nřho pouřenř:
Sednout zavřas nad uřenř!
Jankřv řdřř plnou vahou
ukazuje cestu pravou.

Neb pozdn? jeho sna?en?,
se skon?ilo na dl?d?n?.

Kv?ten 1972

www.psanci.cz